

РЕШЕНИЕ

№ 2623

гр. София, 19.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.04.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ирина Кюртева

**ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Красимира Проданова**

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **1643** по описа за **2022** година докладвано от съдия Ирина Кюртева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба, подадена от [фирма], представлявано от управителя С. Д. Р., чрез адв.М.-С., срещу Решение от 06.12.2021г. по НАХД № 15844/21г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 11 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № К-0053882 от 22.07.2021г, издадено от Директора на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. със седалище С. към Главна дирекция "Контрол на пазара" при Комисията за защита на потребителите (КЗП), с което на касатора за нарушение по чл. 114 т. 1 от Закона за туризма и на основание чл. 206, ал. 1 от ЗТ е наложена имуществена санкция в размер на 1 000, 00 (хиляда) лева.

Недоволен от така постановеното решение касаторът го обжалва в срок, като в жалбата се навеждат доводи за неправилност, материална и процесуална незаконосъобразност на същото и необоснованост. Излага подробни съображения за наличие на предпоставки за прилагане на чл. 28 от ЗАНН. Моли съда да отмени обжалваното решение на Районния съд и потвърденото с него наказателно постановление. Претендира разноски.

В проведеното открито съдебно заседание, касационният жалбоподател, редовно и

своевременно призван, се представлява от упълномощен адв. С., който поддържа жалбата, на основанията изложени в нея и предоставените писмени бележки и моли съда да я уважи. По отношение приложението на чл. 28 от ЗАНН, счита, че наказващият орган проявил процесуално бездействие. Предостави списък на разноските, които претендира.

Ответникът по касационната жалба-Комисия за защита на потребителите, редовно и своевременно призван, не се представлява. По делото е постъпил отговор на касационната жалба от процесуален представител юрк.Д., в който същият излага подробно становище за неоснователност и немотивираност на същата. Счита решението на СРС за правилно и моли същото да бъде оставено в сила. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар и претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор К., дава заключение за неоснователност и недоказаност на жалбата и правилност на решението на СРС.

Настоящата съдебна инстанция, след като обсъди доводите в жалбата, изслуша становищата на страните и анализира събраните по делото доказателства, намери касационната жалба за подадена в срок, процесуално допустима, но по същество - неоснователна.

Предвид събраните пред първата съдебна инстанция писмени и гласни доказателства, настоящият състав прие за безспорно установена и доказана следната фактическа обстановка: Дружеството [фирма] стопанисва заведение за хранене и развлечения, находящо се в [населено място], [улица]. Към 02.07.2021 г. на заведението има издадено Удостоверение № 10941 за категория „една звезда“; вид и наименование на обекта: „ресторант“; адрес: [населено място], [улица]; капацитет: 30 места на закрито и 240 места на открито; лице, извършващо дейност в обекта: [фирма]. Удостоверението е издадено на 13.08.2012 г., но към 02.07.2021 г. не е подновено, съгласно §5, ал. 1, т. 6 от ПЗР на ЗТ, в срока по чл. 133, ал. 2 ЗТ, което следвало да бъде изпълнено, още през 2019 г. Към 02.07.2021 г. търговският обект не бил и в открита процедура по категоризация.

Цитираното обстоятелство е установено, в хода на проверка от контролен екип на КЗП на 02.07.2021 г., когато заведението било в работен режим, разполагало със съответните бройки места, предлагало храни и напитки и обслужвало клиенти. На 28.07.2021 г. е открита процедура по нова категоризация на заведението. Такава то получило на 04.11.2021 г.

За да потвърди Наказателното постановление, Районният съд е приел, че правилно е наложена имуществена санкция на дружеството за допуснатото нарушение по чл. 114 т. 1 от Закона за туризма. С подробни мотиви, обосновани със събраните по делото доказателства, решаващият съдебен състав е приел жалбата за неоснователна. В съдебния акт обстойно са обсъдени всички събрани в хода на съдебното дирене гласни и писмени доказателства и с подробни мотиви е формиран извод за материална и процесуална законосъобразност на санкционния акт. Изведени са подробни и обосновани доводи досежно неприложимостта на чл. 28 от ЗАНН.

Настоящата съдебна инстанция напълно споделя изводите на Районния съд при следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 114 т. 1 от Закона за туризма (в редакцията му към процесния период), лицата, извършващи хотелиерство и/или ресторантьорство по чл. 3, ал. 2 т. т. 1, 2 и 3 са длъжни да предоставят туристически услуги в категоризиран

туристически обект или в обект, на който е издадено временно удостоверение за открита процедура по категоризация. В чл. 3, ал. 2 т. т. 1 - 3 от ЗТ са посочени туристическите обекти, подлежащи на категоризация: хотели, мотели, апартаментни туристически комплекси, вилни селища, туристически селища и вили, семейни хотели, хостели, пансиони, почивни станции, къщи за гости, стаи за гости, апартаменти за гости, бунгала и къмпинги, заведения за хранене и развлечения - ресторанти, заведения за бързо обслужване, питейни заведения, кафе - сладкарници и барове, туристически хижи, туристически учебни центрове и туристическите спални и прилежащите към тях заведения за хранене - туристически столови, туристически бюфети и туристически столови със сервитьорско обслужване. Безспорно процесният обект заведение за хранене и развлечения, находящо се в [населено място], [улица], стопанисвано от [фирма], попада в обхвата на тази норма и дружеството, стопанисващо същия, е било задължено да го категоризира по надлежния ред. При проверката на контролните органи, извършена на 02.07.2021 г., е установено, че към момента на проверката в обекта предоставят туристически услуги-ресторантьорство при липса на валидна категоризация. Ирелевантно в процесния случай е наличието на първоначална такава-издадена през 2012г., т.к. същата е изтекла през 2019г. Процедура по категоризация е инициирана от представляващия дружеството след извършената проверка-15.07.2021г (съобразно предоставените доказателства от административната преписка), както правилно е приел първоинстанционният съдебен състав. Следователно, правилно и в съответствие с разпоредбите на чл. 206, ал. 1 във вр. с чл. 114, т. 1 от ЗТ е ангажирана административно наказателната отговорност на [фирма]. Отговорността на юридическите лица е обективна (безвиновна), поради което не следва да се обсъжда субективната съставомерност на деянието. Административно наказващият орган е квалифицирал правилно деянието и имуществена санкция е в минималния размер по чл. 206, ал. 1 от ТЗ, поради което не подлежи на радуциране.

Неоснователно е основното възражение на касатора, че неправилно районният съд е отказал да квалифицира нарушението като маловажен случай на административно нарушение. Противно на твърдяното в касационната жалба, не са налице предпоставки за прилагане на чл. 28 от ЗАНН, в която насока Районният съд е изложил подробни и обосновани аргументи, които са изчерпателни, напълно се споделят от настоящата касационна инстанция и не е необходимо бъдат приповтаряни. Само за пълнота, настоящата инстанция намира за необходимо да отбележи, че след влизане в сила на измененията на ЗАНН-ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г, критерият за преценка на маловажността на случая вече е изцяло нормативен. Прилагат се критериите за маловажно нарушение, визирани в специалното административно закондателство, а ако такива не са налице-критериите, заложи в новосъздадената легална дефиниция за маловажен случай по §1, т.4 от ДР на ЗАНН, съгласно която "Маловажен случай" е този, при който извършеното нарушение от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение или на неизпълнение на задължение от съответния вид. Гореописаното нарушение не се характеризира с никоя от изброените хипотези и не представлява маловажен случай, поради което не следва да се прилага

разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН.

При тези съображения първоинстанционното решение не страда от пороци, които да обосноват неговата неправилност или необоснованост. Решението е постановено при правилно установяване на фактите, при правилно издирване и прилагане на нормите, регулиращи спорното правоотношение и в този смисъл то съответства на действителното правно положение. Извършвайки своята проверка в рамките на приетите за установени от предходната съдебна инстанция факти и обстоятелства, Административен съд – София град намира, че доводите в касационната жалба са неоснователни и релевираните отменителни основания не са налице.

В атакуваното решение Софийски районен съд е преценил поотделно и в тяхната съвкупност всички събрани по делото доказателства и е направил обоснован извод за законосъобразност на Наказателно постановление № К-0053882/26.08.2021г. издадено от Директора на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. със седалище С. към Главна дирекция "Контрол на пазара" при Комисията за защита на потребителите /КЗП/.

По изложените съображения, обжалваното решение като законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН основателна е претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв., определено на основание чл. 37 от ЗПП във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН във вр. с чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд София град

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 06.12.2021 г. на по НАХД № 15844/21г. по описа на Софийски районен съд , Наказателно отделение, 11 състав.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати в полза на Главна инспекция по труда сумата от 80.00 (осемдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.